

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Ion Guzun, Victor Boico, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, declarat de avocata Hamureac Oxana, în numele inculpatei

Gudumac Ecaterina XXXXX

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>18.10.2017 - 20.04.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>07.06.2018 - 17.12.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>11.03.2019 - 16.04.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin Sentința Judecătoriei Chișinău din 20 aprilie 2018 Gudumac Ecaterina a fost achitată de sub învinuirea săvârșiri infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

2. Instanța de fond a constatat că, inculpata Gudumac Ecaterina este învinuită de faptul că la 29.08.2017, aproximativ ora 20⁴⁰, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul XXXXX, de pe

str. XXXXX, mun. Chişinău, pe ascuns, a sustras o brăţară din aur de 5 grame, în valoare de 2300 lei, care aparţine lui Samson Valentina, şi cu bunul sustras a părăsit locul săvârşirii infracţiunii, cauzând părţii vătămate o daună în proporţii considerabile.

Acţiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Instanţa a reţinut că inculpata nu a recunoscut vinovăţia şi a declarat că pe 29.08.2017, Samson Valentina a sunat-o şi a rugat-o să vină să facă curat. În jurul orei 19⁰⁰ a intrat în casă, a lăsat geanta la intrare în apartament şi la indicaţia lui Samson Valentina a început să facă curat în bucătărie. Servind cafea, ultima a povestit despre odihna lor în Turcia, că bunelul i-a cadonat fiicei XXXXX, o brăţară din aur, cu ocazia împlinirii vârstei de 1 anişor. Ea nu a văzut brăţara, deoarece XXXXX se juca în altă odaie. Apoi, Samson Valentina a mers în curte după fiica cea mai mare. Când aceasta a lipsit, ea pe XXXXX nu a luat-o în braţe. Când Samson Valentina a revenit cu fiica mai mare, a ajutat-o să pregătească mâncarea, a continuat să facă ordine, au luat masă împreună. Ulterior, a strâns masa şi spălat vesela. Pe la orele 23⁰⁰ a plecat acasă. Când se deplasa, Samson Valentina a sunat-o la telefon, deoarece reţraia pentru ea. Prin telefon s-au înţeles ca să meargă cu ea la o nuntă şi să stea cu copiii. Pe 30.08.2017, se afla la o altă familie unde face ordine şi în jurul orei 14⁰⁰ a fost apelată de Samson Valentina. Ea nu a auzit telefonul şi a revenit cu un apel la Samson Valentina, care i-a spus că în timp ce o spăla pe XXXXX, a observat că-i lipseşte brăţara de pe mână, la ce ea i-a spus că nu a luat brăţara şi de ce nu a oprit-o să-i verifice geanta, fiindcă când Samson Valentina a început să spele fiicele în cadă, ea încă era la ei în apartament. Ulterior, Samson Valentina i-a expediat mesaje, că se va adresa la poliţe.

Partea vătămată Samson Valentina, a relatat că pe 29.08.2017, în jurul orelor 17³⁵, inculpata a venit să facă curăţenie în casă. După ceva timp, i-a zis să vină la bucătărie să servească o cafea. Aici, i-a povestit despre odihnă, i-a arătat că fiica XXXXX, în vârstă de un an, are cercei noi în urechiuşe şi la mână o brăţară nouă, cu gramajul de 5 gr. aur turcesc, la preţ de 2300 lei, cadonată de bunel. Ecaterina a zis că sunt bogaţi şi s-a dus să finiseze curăţenia. După, i-a spus Ecaterinei să stea cu fiica mai mică, deoarece se duce în curte după fiica mai mare. Când a revenit, a văzut că Ecaterina este agitată, a mai stat un pic şi a plecat acasă. Seara, când o băia în cadă pe XXXXX, a văzut că de la mână îi lipseşte brăţara. Imediat a telefonat-o pe Ecaterina, însă aceasta a început să o ignore şi să nu-i răspundă la apeluri. Pe 29.08.2017, seara, după plecarea lui Gudumac Ecaterina, când spăla fetiţa, a observa că brăţara lipseşte de pe mâna stângă, însă, deoarece aceasta plângea, nu a atras mare atenţie la acel moment. A doua zi a văzut că brăţară lipseşte şi a conştientizat acest fapt. Gudumac Ecaterina a plecat când deja începuse să facă baie copiilor. Copiii au stat împreună în baie singuri aproximativ 5-6 minute, cât ea a petrecut inculpata şi gaura de scurgere din cadă

era închisă. Nu a verificat în canalizare prezența brățării. A doua zi dimineața, a observat că mâna fiicei, pe care ținea brățara, este zgâriată. Pe 29.08.2017, după ce Gudumac Ecaterina a plecat, ea a sunat-o și s-au înțeles ca aceasta să vină a doua zi, să meargă împreună la nuntă unde să aibă grijă de fiică. A doua zi dimineața, a scris un mesaj lui Gudumac Ecaterina referitor la brățară, însă nu a primit niciun răspuns. Apoi, a sunat-o de 4-5 ori, dar ea nu i-a răspuns. Ulterior, Gudumac Ecaterina i-a explicat că era ocupată, că nu a sustras nimic și i-a recomandat să caute mai bine prin casă. Pe 29.08.2017 a observat că lipsește brățara, însă nu a dat mare atenție acestui fapt, deoarece era concentrată la altceva, dar a conștientizat lipsa brățării a doua zi. Pe 29.08.2017, seara, când a vorbit cu Gudumac Ecaterina la telefon, nu a întrebat nimic despre brățară.

Potrivit plângerii din 02.09.2017, Samson Valentina solicită atragerea la răspundere penală a lui Gudumac Ecaterina pentru furtul brățarei.

Or, probele administrate nu demonstrează nici vinovăția inculpatei **în săvârșirea faptei incriminate și nici existența infracțiunii.**

Concluzia dată rezultă din analiza coroborată a declarațiilor părții vătămate și ale inculpatei, potrivit căror partea vătămată a observat dispariția brățării în timp ce spăla fiica, pe când inculpata era în casă. Declarații similare a depus și inculpata, că atunci când a discutat cu Samson Valentina, a doua zi, despre dispariția brățării, i-a reproșat de ce, când a sesizat dispariția brățării, nu a oprit-o să-i verifice geanta.

În același context, se prezintă a fi neclare divergențele în declarațiile părții vătămate care inițial a relatat că atunci când i-a făcut baie fiicei a văzut că de la mână lipsește brățara, imediat a telefonat-o pe Gudumac Ecaterina însă aceasta a început să o ignore și nu răspundea la apeluri, iar apoi a declarat că pe 29.08.2017 după ce Gudumac Ecaterina a plecat de la ea, a sunat-o și s-au înțeles ca aceasta să vină a doua zi și să meargă împreună la o nuntă, unde Gudumac Ecaterina să aibă grijă acolo de fiica sa. În ședința de judecată, Samson Valentina a comunicat că pe 29.08.2017, seara, când a vorbit cu Gudumac Ecaterina la telefon, nu a întrebat nimic despre brățară. Tot din răspunsurile părții vătămate rezultă că aceasta a căutat brățara în patul fiicei, însă nu este clar dacă această brățară a mai fost căutată și în alte locuri.

Astfel, învinuirea incriminată inculpatei se bazează exclusiv pe presupunerile părții vătămate, care nu sunt susținute prin probe directe și certe. Nu este clar de ce partea vătămată nu a reacționat imediat ce a sesizat dispariția brățării de la mâna fiicei, în timp ce o spăla, odată ce inculpata Gudumac încă se afla în apartament. La fel, ridică dubii divergențele în declarațiile părții vătămate. În atare situație, nu poate fi exclus faptul că partea vătămată, prin acest comportament, și-a manifestat admiterea tacită a ipotezei că brățara nu neapărat a fost sustrasă, dar putea să dispară și în alte circumstanțe.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei **de săvârșirea infracțiunii** nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Serghei Savca, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la amendă în mărime de 650 unități convenționale.

Apelantul a invocat că, argumentele instanței sunt neîntemeiat și eronate, fiind acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la existența infracțiunii și identificarea făptuitorului.

Or, probatoriul administrat denotă faptul că a avut loc fapta de sustragere a brățării, ținând cont că lipsa brățării a fost constatată chiar în acea seară de partea vătămată, îndată după plecarea lui Gudumac Ecaterina.

De asemenea, se exclude faptul că brățara ar fi căzut de pe mâna copilului, deoarece martora Stratulat Angela a declarat instanței că brățara era strânsă pe mâna, și lacătul se deschidea greu, iar dacă chiar și ar fi căzut prin casă, atunci din 29.08.2017, data comiterii infracțiunii de sustragere, până la ziua de azi, brățara ar fi fost găsită de partea vătămată.

Reiese că infracțiunea de sustragere a fost săvârșită anume de Gudumac Ecaterina, din motiv că doar aceasta s-a aflat în apartament cu copilul minor, iar după ce a venit Samson Valentina din curte, inculpata îndată a plecat, iar ulterior s-a constatat faptul dispariției brățării. Fiind telefonată în aceeași seară de către Samson Valentina, inculpata nu a răspuns, fapt care a și condiționat depunerea plângerii imediat.

Astfel, este dovedită integral vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, prin probele pertinente și concludente cercetate în ședința de judecată, însă acestea nu au fost apreciate la justa lor valoare în coroborare cu celelalte probe.

4. Potrivit Deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, apelul a fost admis, castă sentința și pronunță o nouă hotărâre.

Gudumac Ecaterina a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la amendă, în mărime 655 unități convenționale, ce constituie 32.750 lei.

De la Gudumac Ecaterina s-a încasat în beneficiul părții vătămate Samson Valentina prejudiciul material de 2300 lei.

Instanța de apel a constatat că la 29.08.2017, aproximativ ora 20⁴⁰, inculpata Gudumac Ecaterina, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul 86, din str. Trandafirilor, 11/5, mun. Chișinău, pe ascuns, a sustras o brățară din aur de 5 grame, în valoare de 2300 lei, care aparține lui Samson Valentina, și cu bunul sustras a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatei este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Samson Valentina, a relatat că seara, când i-a făcut baie fiicei, a văzut că de la mână lipsește brățara, la ce imediat a telefonat-o pe Gudumac Ecaterina, însă aceasta a început să o ignore și să nu-i răspundă la apeluri. Pe 29.08.2017, seara, după plecarea inculpatei, când spăla fetița, a

observat a că brățara lipsește de pe mâna stângă, însă, având în vedere că aceasta plângea, nu a atras mare atenție. Gudumac Ecaterina a plecat când deja începuse să facă baie copiilor. Copiii au stat în cadă singuri aproximativ 5-6 minute, cât ea a petrecut-o pe Gudumac Ecaterina și gaura de scurgere era închisă. Nu a verificat în canalizare prezența brățării, aceasta nu avea cum să cadă de pe mână. Pe 29.08.2017, după ce Gudumac Ecaterina a plecat, a sunat-o și s-au înțeles ca aceasta să vină a doua zi, să meargă împreună la nuntă. A doua zi dimineața i-a scris un mesaj referitor la brățară, însă nu a primit niciun răspuns. Ulterior, Gudumac Ecaterina i-a explicat de ce nu i-a răspuns, deoarece era ocupată, nu a sustras nimic și i-a recomandat să caute mai bine prin casă. Pe 29.08.2017, a observat că lipsește brățara, însă nu a dat mare atenție acestui fapt, deoarece era concentrată la altceva, dar a conștientizat lipsa brățării a doua zi. A căutat brățara în patul fiicei sale. Fiica mai mare are 10 ani și niciodată nu a scos brățara fiicei mai mici, care avea un an și o lună. A doua zi, a constatat că brățara a dispărut. A doua zi dimineața, s-a convins că brățara a dispărut și că mâna fiicei este zgâriată. După ce a plecat inculpata, a comunicat cu ea la telefon timp de 10 minute, în timp ce fata încă era în baie. A doua zi dimineață i-a comunicat că nu există brățara.

Martorul Stratulat Angela, a relatat că pe 29.08.2017 a venit la fiica sa Samson Valentina și în jurul orei 16⁴⁰ a plecat. După ce a dispărut brățara de la nepoțica XXXXX, pe mâna stângă i-a rămas un semn. Când ea a plecat, brățara era, iar fiica ei a doua zi i-a comunicat că brățara nu mai este.

Potrivit plângerii părții vătămate Samson Valentina din 02.09.2017, solicită atragerea la răspundere penală a lui Gudumac Ecaterina pentru fapta incriminată acesteia în învinuire.

Astfel, inculpata a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

5. Avocata Hamureac Oxana a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, condamnarea inculpatei este neîntemeiată și eronată. Argumentele expuse în decizia contestată se află în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În cazul dat, probe noi nu au fost prezentate, ci doar s-a dat o apreciere neîntemeiată și eronată a probelor examinate în instanța de fond. Decizia de condamnare este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate care a presupus că brățara a fost sustrasă de inculpată. Declarațiile martorului Stratulat nu au o relevanță asupra cazului, din motivul că dânsa nu a fost martor ocular a faptului sustragerii.

Probele administrate în cadrul cercetării judecătorești nu au fost în măsură să demonstreze nici vinovăția inculpatei în săvârșirea faptei incriminate și nici existența faptei infracțiunii.

Sunt neclare divergențele în declarațiile părții vătămate, care inițial a declarat că atunci când i-a făcut baie fiicei sale mai mici, a văzut că de la mână lipsește brățara, la ce imediat a telefonat inculpata, însă aceasta a început să o ignore, iar apoi a declarat că pe 29.08.2017, după ce Gudumac Ecaterina a plecat de la ea, a sunat-o și s-au înțeles ca aceasta să vină a doua zi la ea și să meargă împreună la o nuntă pentru ca Gudumac Ecaterina să aibă grijă acolo de fiica sa. În ședința de judecată, Samson Valentina a comunicat că pe 29.08.2017, seara, când a vorbit cu Gudumac Ecaterina, nu a întrebat nimic despre brățară. Tot din răspunsurile părții vătămate rezultă că aceasta a căutat brățara în patul fiicei, însă nu este clar dacă a mai fost căutată în careva locuri. Răspunsurile date de către partea vătămată cu referire la căutarea brățării sunt nesigure și neclare.

Învinuirea incriminată inculpatei se bazează exclusiv pe presupunerile părții vătămate, care nu sunt susținute prin careva probe directe și certe. În context, nu este clar din ce considerente partea vătămată nu a reacționat imediat ce a sesizat dispariția brățării de la fiica sa, în timp ce o spăla, odată ce s-a constatat că deja în debutul procesului de spălare a fiicei, inculpata încă se afla la aceasta acasă.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond a constatat neclar și divergent, în descriptivul sentinței, diverse motive de achitare, care se exclud reciproc, cum ar fi că: „*probele administrate nu demonstrează nici vinovăția inculpatei în săvârșirea faptei incriminate și nici existența infracțiunii..., concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri*”, iar în dispozitiv s-a contrazis dispunând că inculpata este achitată din motiv că: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” (pct. 1., 2. din decizie).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedur[ă] penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descripțivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele administrate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării;

b) nu a apreciat în niciun fel, în special în coroborare cu limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, cât și cu relatările inculpatei, divergențele vădite din declarațiile părții vătămate, privind timpul, modul și circumstanțele concrete în care a descoperit lipsa bunului pretins a fi sustras, timpul și modul în care a discutat cu inculpata despre acest fapt, neindicând clar și argumentat care din declarațiile concrete ale părții vătămate au fost respinse și care au fost puse la baza hotărârii de condamnare a inculpatei.

Or, contradictorialitatea declarațiilor părții vătămate, neînălăturată de instanță în condițiile legii procesual-penale, generează dubii și presupuneri, care nu pot întemeia concluzia despre vinovăția inculpatei, urmând a fi interpretate în favoarea ultimei.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de avocata Hamureac Oxana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, în privința inculpatei Gudumac Ecaterina XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 23 mai 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Victor Boico
Ion Guzun
Dumitru Mardari
Maria Ghervas